

מסורת הש"ס

(א) [למקן פה: פה: מוטות]
(ב) [לעיל פה: פה: פה:]
(ג) [למקן פה: פה: פה:]
(ד) [למקן פה: פה: פה:]
(ה) [למקן פה: פה: פה:]
(ו) [למקן פה: פה: פה:]
(ז) [למקן פה: פה: פה:]
(ח) [למקן פה: פה: פה:]
(ט) [למקן פה: פה: פה:]
(י) [למקן פה: פה: פה:]
(יא) [למקן פה: פה: פה:]
(יב) [למקן פה: פה: פה:]
(יג) [למקן פה: פה: פה:]
(יד) [למקן פה: פה: פה:]
(טו) [למקן פה: פה: פה:]
(טז) [למקן פה: פה: פה:]
(יז) [למקן פה: פה: פה:]
(יח) [למקן פה: פה: פה:]
(יט) [למקן פה: פה: פה:]
(כ) [למקן פה: פה: פה:]
(כא) [למקן פה: פה: פה:]
(כב) [למקן פה: פה: פה:]
(כג) [למקן פה: פה: פה:]
(כד) [למקן פה: פה: פה:]
(כה) [למקן פה: פה: פה:]
(כו) [למקן פה: פה: פה:]
(כז) [למקן פה: פה: פה:]
(כח) [למקן פה: פה: פה:]
(כט) [למקן פה: פה: פה:]
(ל) [למקן פה: פה: פה:]

תורה אור השלם

1. איש איש מוצא אהרן
והוא צדקו או זב
בקרבים לא יאכל עד
אשר ישרה והנהגו ככל
טעם נפש או איש אשר
תצא ממנו שבת ירד:
ויקרא כב ד
2. אל תאכלו ממנו נא
ובשל מבשל במים כי
אם עליו אש ראשו על
בקרבו ועל קרבו ולא
תוודעו ממנו עד בקר
והנהגו ממנו עד בקר
באש ששפה
שמות יב ט
3. לא אכלתו באני ממנו
ולא בעריתו ממנו בטמא
ולא נחתו ממנו למת
שמתו בקול יי אלהי
עשיתו ככל אשר
צויתו: דברים כו יד
4. וידבר יי אל אהרן
ואת הנהגתו לך את
משמרת תרומתי לכל
קדשי בני ישראל לך
לחוק עולם:
במדבר יח ח

הנהגות הגר"ח

(א) נבי הכמה להם
(ב) [למקן פה: פה: פה:]
(ג) [למקן פה: פה: פה:]
(ד) [למקן פה: פה: פה:]
(ה) [למקן פה: פה: פה:]
(ו) [למקן פה: פה: פה:]
(ז) [למקן פה: פה: פה:]
(ח) [למקן פה: פה: פה:]
(ט) [למקן פה: פה: פה:]
(י) [למקן פה: פה: פה:]
(יא) [למקן פה: פה: פה:]
(יב) [למקן פה: פה: פה:]
(יג) [למקן פה: פה: פה:]
(יד) [למקן פה: פה: פה:]
(טו) [למקן פה: פה: פה:]
(טז) [למקן פה: פה: פה:]
(יז) [למקן פה: פה: פה:]
(יח) [למקן פה: פה: פה:]
(יט) [למקן פה: פה: פה:]
(כ) [למקן פה: פה: פה:]
(כא) [למקן פה: פה: פה:]
(כב) [למקן פה: פה: פה:]
(כג) [למקן פה: פה: פה:]
(כד) [למקן פה: פה: פה:]
(כה) [למקן פה: פה: פה:]
(כו) [למקן פה: פה: פה:]
(כז) [למקן פה: פה: פה:]
(כח) [למקן פה: פה: פה:]
(כט) [למקן פה: פה: פה:]
(ל) [למקן פה: פה: פה:]

הנהגות הגר"א

[א] נבי דפליגי עליה דר'
עקיבא חלית' וכתב דחקו
מה המפרשים:

הנהגות מור"ב

רנשבורג

[א] ותיב דיה חד לגופיה
והי' ייב ע"י מנחות נח
ע"י תיב דיה אין לוקין
והי' דויד'ק:

הערל פרק שמיני יבמות

עד.

עין משפט
נר מצוה

נח א מ"י פ"ד מהלכות
פדה אדומה פ"ד יד:
גו ב מ"י פ"ד מהל'
תפוחות הלכה יד
ופירא הלכה א שושי"ע יד
סיומן אלא ספיק יט:

תוספות ישנים

תלחא ממנו מניי במעשר
חד לגופיה למעט מעשר
רשקין שמונת כאלמנות:
למקן פה: פה: פה: פה:
ותכריכן פ"ד ר הונא בר
יהושע ממנו מניי ותימה
דאחמך קי הוא דרשקין
כמשניות לא נחמי ממנו
למקן פה: פה: פה: פה:
וי"ל דהי' ותימה לוקין
לי ארון ותכריכן דוקא:
פ"ד ר הונא ממנו מניי
ופליגי מניי וי"כ לוקין
לי ארון ותכריכן דאחמך:
אחת תרומה טהורה ואחת
תרומה טהורה פ"ד ותימה
דאחמך פ"ד פ"ד פ"ד פ"ד
המקדשין אחרת אחת
תרומה טהורה ואחת
תרומה טהורה וי"ל דהי'
והא אחת אחת דהי' נמי
משמרת תרומות דמיירי
בשמינית תרומה קאמר
אחת תרומה טהורה ואחת
תרומה טהורה לזכא למימר
דקאי אטעמא דהא לא שייך
עטמא שמו דלגופיה
אלא. אלא הכא דר"ל
דאמר תחתיה להספקה חת
בשליק קא דרש אחת
תרומה טהורה ועטמא יחד
דאלי תליה לא מנחה
בשריה אלא מילין לא
אחלין ולא שרשקין:

מוסף רש"י

איש איש. מורע אהרן
והוא נזקק לו זב. לרבות
את הערל. שהוא טמא
שלא יאכל תרומה אם סבן
הוא: תנינא ד: דהכלה
קרא תרומה כתיב דכתיב
וזל השתט וטהר וזאת
יאכל מן הקדשים ויהיו
תרומה דמי ליה כהנר
שנת' ודע"י ג. שרפת
אונן ומחוסר כפורים.
כפרה אדומה קאי.
בשרה. דקדשי דקדק הית'
היא ואין אונן אכור כה.
דלא כמיני הון קראי אלא
בקרבי מונח ונחמין יי.
למדין ומשיבין. גזרה
שזה שאלה מוספה שמי
נדרים אלא מזל אחד למדין
ממנה אם אין להשיב. אלא
אם יי לשיב משכין ונחמין
קרא ודע"י ג.

אונן מותר בפרה. דלא גרע מטבול יום ואע"ג דלואן אכור
במעשר וטבול יום מותר היינו לאכילה אבל לגביה תרומה
שרי: דכ"י גרים בקונש' שרפת אונן ומחוסר כפורים בשרה וגרים
נמי תנא ריבא הבבלי היא. ומקדק דמדפליג אהנא דלעיל במחוסר
כפורים הוא הדן בערל דכשר וקשה
לר"י דמה ענין זה אלא זה דמשום
דמכשר במחוסר כפורים (ג) לא
יכשיר בערל ועוד דלייתי מבדילת
דלעיל דמכשרא בהדיא ערל או
מדכרי אליעזר גרש פירקין (דף
ע.) דלא מרנה ערל כי טמא ולספרים
דגרסי הכא שרפת ערל ומחוסר
כפורים פסולה יוסף הבבלי אומר
ערל כשרה מחוסר כפורים פסולה
וגרסין יוסף הבבלי היא הוה נחמ'
דמייתי מוכח ולא מההיא דלעיל
דניחא ליה לאיתמי' שם התנא דמכשר
בהדיא אכל אומר ר"י דלי אכשר
לגרוס כן דכפ"י דזכאים (דף פ.)
מוכח דיוסף הבבלי ורצון פליגי
במחוסר כפורים וגרסין נמי אונן
במקום ערל ור"י דלי הוה גרסין
כגירסת הקונש' והוה גרסין כלא
ובזכאים (דף פ.) ערל כדרי אונן
הוה נחמ' ב"ה אפסח ב"ה. ה"מ
למימר שכן (א) פנקע"ס:

חד לגופיה. או אל תאכלו ממנו נא
דלי א כחז ממנו ה"א דלמאות
ומוריס (ו) דכתיב לעיל קאי:
בזכ"י אפסח שני שנתבטא שמונת
אכור. דס"ד דאכור משום
שמנער בטומאה: ליקח יו ארון
ותכריכים. אע"ג דבהדיא דרש' ליה
להכי כתיב מעשר שני (פ"ה מ"ב)
הכא (פ) פריך דלמא דוקא לפי
הוא דאחא אכל סביה אכורה לפי
שמנער בטומאה ומשני דממנו מגופו
דמשמע נמי סביה: תהא אהסקה
תחת תבשילך. אע"ג דכפרק כל פסולי
המוקדשים (וכתוב דף ק. וסס) מוק'
לה בתרומה תליה דבעיא שימור
במקנא לא קאי התם הכי א"י התם
דרש משמרת דלא קאי אטמאה
אלא לן קאי אכולה תרומות:
אניה

עשה אחר לא תעשה יי אידי
דכתיב נותר כתיב נמי ממנו ולמאן דאמר ליתן לו בקר שני לשריפתו אידי
דכתיב עד בקר כתיב נמי ממנו תלתא יממנו כתיבי במעשר חד לגופיה וחד
לדרי אבהו א"ר יוחנן וחד לדריש לקיש דאמר ריש לקיש א"ר סמיא מנין
למעשר שני שנמא שמונת לסוכו שנאמר ואלא נתתי ממנו למת למת הוא
דלא נתתי הא לחי דומיא דמת נתתי איזה דבר ששוה בחיים ובמתים הוי
אומר זו סיבה מתקוף לה מר וזוטרא וואימא ליקה לו ארון ותכריכים
אמר רב הונא בריה דרב יהושע ממנו מגופו רב אישי אמר לא נתתי
דומיא דלא אכלתי מה להלן מגופו אף כאן מגופו ואכתי מופנה מצד
אחר הוא הניחא למאן דאמר "למדין ואין משיבין אלא למ"ד למדין
ומשיבין מאי איכא למימר דרבי אבהו מדרב נחמן אמר רבה בר
אבוה נפקא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה מאי דכתיב וואי
הנה נתתי לך את משמרת תרומותי יי בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת
תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה ואמר רחמנא לך שלך תהא להספקה
תחת תבשילך: וכל הטמאים בו: מנא הני מילי א"ר יוחנן משום ר' ישמעאל
אמר קרא איש איש מוצא אהרן והוא צדקו או זב וגו' אי זהו דבר ששוה
בזרעו

לא נתתי ממנו למת לא כסיה קאמר אלא כך הוא מתודה לא קניתי ממנו ארון ותכריכים
למת אפילו כשנמא דלא יכלתי וסיה אס נטמא מותר לחללו לקנות ממנו חלוק: מופנה
מזל אחד. דהוא דפסח מופנה לגזירה שיה אכל דמעשר כולו תלתא אכרית לה: הניחא למאן דאמר. פלוגתא דרבי ישמעאל
ורבנן היא בהפלת במס' נדה (דף כג.): כך דרבי אבהו. דמפיק חד מניי למישרי הדלקה בשמן תרומה שנטמא מדרכ נחמן נפקא:
בזרעו

